

KUINKA TULET USKOON

JA VAELLAT USKOSI TODEKSI

Johanan Ben-Israel 5769 — יוחנן בן-ישראל ה'תשס"ט

Vuorilinnan Opintokeskus – <http://www.metzudah.com>
Copyright © Johanan Ben-Israel 2008

Päivitetty 16.11.2008

SISÄLTÖ

<u>JOHDANTO</u>	1
<u>KIITOKSET</u>	2
<u>HERRAMME JEŠUAN SOVITTAJAN TEHTÄVÄ</u>	2
<u>USKOON TULEMINEN</u>	2
<u>TODELLINEN PYHITYSELÄMÄ</u>	3
<u>VANHURSKAUTTAMISEN JA PYHITYKSEN ERO</u>	4
<u>USKON- JA OIKEAMIELISYYDENTEOT</u>	4
<u>PYHITYSELÄMÄN HEDELMA</u>	5
<u>KASTEEN MERKITYS USKOVAN ELÄMÄSSÄ</u>	5
<u>VÄÄRÄ TOIVO</u>	6
<u>RAAMATUNPAIKOISTA</u>	7
<u>PALAUTE</u>	8

JOHDANTO

Minua on syytetty siitä, että julistan Tooran käskyjen noudattamista pelastuksen ehtona Uudessa liitossa ja uuskarismaattisten ryhmien väärää evankeliumia, jossa uskovat tulevat paremmiksi omalla pyhityselämällään ja vaelluksellaan. Parannuksenteon ja oikean vaelluksen julistaminen synneissään kamppaileville uskoville aiheuttaa, erään opetustani kritikoivan veljen mielestä, vain epätoivoa. Hän ei julista synnissä eläville uskoville synnistä luopumista ja parannuksen tekemistä, vaan ylenpalttista armoa mainitsemattakaan oikeaa vaellusta. Hänelle kristinuskon on yliverlainen muihin (laki)uskontoihin verrattuna juuri siinä, että kaikki kristityn elämässä tapahtuu armosta, ei teoista. Vaikka en itse julistakaan kristillisyyttä, olen täysin samaa mieltä siitä, että pelastuksesta lähtien kaikki uskovan elämässä tulee lahjana Herralta, armosta, ilman tekoja tai ansioita.

Kuitenkin niin Herramme Ješua (Jeesus) kuin apostolitkin julistivat ja kirjoittivat valtavasti juuri parannuksen tekemisestä, uskovan oikeasta vaelluksesta ja pyhityselämästä, ja siksi se on omaakin sydäntäni lähellä. Kuitenkaan en hyväksy uuskarismaattisten julistajien opetusta *'voittavasta uskosta'* ihmistä jalostavana voimana, jossa uskovasta tulee kaikki koetukset kestävä ja kiusaukset voittava, aina vain korkeammalle tasolle nouseva *'pyhitys kristitty'*. Todellinen usko on kaikkea muuta eikä siinä ole erilaisia tasoja uskovien välillä! On vain yksi Voittaja, Ješua! Me saamme armosta olla Voittajan puolella, mutta Voitto on yksin Hänen!

Haluankin korjata tuon väärän kuvan opetuksestani kertomalla sinulle kuinka voit tulla uskoon ja mitä se todella tulee merkitsemään elämässäsi. Selitän myös mitä on uskovan vanhurskaaksi julistaminen yksin uskosta ja Raamatun mukainen pyhityselämä, joka ei todellakaan vapauta ketään synnin tekemisestä eikä jalosta ketään uskovana paremmaksi ihmiseksi. Kaikesta huolimatta Raamattu ei tunne kahta evankeliumia, se on kaikille – niin uskovalle ja uskosta osattomalle kuin juutalaiselle ja pakanallekin – sama parannuksenteon ilosanoma uskon kautta

Ješuaan ja siitä alkava kilvoittelu. Usko Ješuaan eletään todeksi, sillä usko ilman tekoja on kuollut!

En juurikaan siteeraa enkä luettele raamatunpaikkoja kirjoituksessa, jotta se olisi helpompi lukea. Ensimmäisessä versiossa lupasin jatkossa raamatunpaikkoja kirjoituksen loppuun, mutta alkaessani kokoamaan niitä, oli vaikea päättää mitä ottaa mukaan ja mitä jättää pois. Tulin siihen tulokseen, että haluan haastaa sinut lukemaan Raamattua! Muistutan vielä, että koko Raamattu on Jumalan opetusta emmekä saa jättää siitä mitään pois emmekä lisätä siihen mitään oppeja, kristillisiä traditioita, kirkkoisien näkemyksiä, Raamatun ulkopuolisia kirjoituksia tai edes profetioita!

KIITOKSET

Suuret kiitokset kaikille niille, jotka ovat antaneet rakentavaa palautetta ensimmäisiin versioihin. Erityisesti kiitän Juhani Salmista rakentavista kommentteista vanhurskauttamisesta, pyhityksestä ja kasteesta sekä siitä, että hän osoitti minulle erään kasteeseen liittyvän virheen, jonka sain Herramme armosta korjata.

HERRAMME JEŠUAN SOVITTAJAN TEHTÄVÄ

Kukaan ei voi tulla Jumalan luo, jos Jumala ei ensin vedä häntä puoleensa rakkaudellaan. Jokainen ihminen on syntinen ja tarvitsee pelastukseen Jumalan armoa. Kukaan ihminen ei voi hyvyydellään, oikealla elämällään tai joidenkin käskyjen ja rituaalien noudattamisellaan ansaita omaa pelastustaan Jumalan edessä. Pelastus on aina Jumalan lahja! Pelastuksen lahjan voi omistaa vain ja ainoastaan uskon kautta Ješuaan (Jeesus). Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä. Hän vetää jokaista puoleensa rakkaudellaan. Jumala rakastaa juuri sinua niin paljon, että Hän uhrasi ainoan Poikansa Ješuan sinun syntisi tähden.

Ješua otti koko maailman synnin päälleen ja kumosi kaiken sen rangaistuksen jokaisen ihmisen kohdalla, joka Tooran säädösten (Mooseksen lain) mukaan hänelle synnin seurauksena kuuluisi. Ješua täytti kaikki Tooran säädökset ja käskyt juuri sinun puolestasi, ja otti sinulle kuuluvat rangaistukset kannettavakseen. Synnin palkkahan on kuolema, Ješua tuli Jumalana ihmiseksi ja kuoli synnittömänä juuri meidän syntiemme palkaksi. Hänen ei olisi tarvinnut kuolla, koska hän eli ihmisenä ilman syntiä, mutta hän kuolikin vapaaehtoisesti ottaen koko maailman syntitaakan päälleen. Juuri tästä syystä Hän sovitti koko maailman synnin itsessään ja lunasti sinut omakseen synnin orjuudesta. Koska Ješua oli itse synnitön, hän nousi ylös kuolleista, eihän kuolema olisi voinut pitää häntä mitenkään vlassaan, koska kuoleman pistin on synti.

USKOON TULEMINEN

Uskoon tuleminen tarkoittaa sitä, että kadut syntistä elämäsi, luovut synnistä ja teet parannusta. Parannuksen tekeminen tarkoittaa täyskäännöstä kaikilla elämän alueilla. Suurin synti mihin ihminen voi syyllistyä on se, ettei hän usko Ješuaan omana Herranaan ja syntiensä sovittajana. Ješua on jokaiselle ihmiselle ainoa Ovi ja Tie Isän luo. Kukaan ei voi pelastua muuta kuin Ješuan kautta.

Kun tunnustat syntisi Ješualle ja pyydät niitä anteeksi, sen jälkeen Hän antaa sinulle omalla sovintotyöllään ansaitsemansa oikeamielisyyden eli vanhurskauden lahjaksi. Ješua ottaa kaikki syntisi päälleen ja vastattavakseen, saat niistä täydellisen vapauden. Sinä uudestisyntynyt ylhäältä ja samalla Pyhä Henki muuttaa asumaan sydämeesi. Uudestisyntyminen tarkoittaa syntymistä iankaikkiseen elämään, Jumalan lapseksi. Monet ihmiset ovat todistaneet kokeneensa uudestisyntymisensä hetkellä valtavan vapautuksen tunteen, he ovat kertoneet, että nyt he todella

ymmärtävät mitä se tarkoittaa, kun synnit otetaan pois, ja saa tilalle Jumalan lasten vapauden ja täydellisen rauhan sydämeensä! (Oma kokemukseni uskovan kodin lapsena liittyy siihen, kun Herra uudisti uskoni, sen voit lukea kirjoituksesta PROFETAALISUUS JA VÄÄRÄT PROFEETAT). Uudestisyntymisen jälkeen tiedät olevasi uskova eikä sitä tietoa voi kukaan tai mikään maailmassa viedä pois. Todellisessa uudestisyntymisessä ja uskossa Israelin Jumalaan, Herraamme Ješuaan, ei ole sijaa epäilyksille.

Uskoon tulemisen, uudestisyntymisen, jälkeen sinä olet pyhä. Sinulla on Ješuan lahjaksi antama oikeamielisyyden puku (vanhurskaus) päällä. Kun Jumala katsoo sinua, hän näkee sinut pyhänä Poikansa Ješuan kautta, eikä enää lue sinulle syntiä, jonka Ješua otti sinulta kokonaan pois, eikä rangaistusta, jonka Ješua jo sovitti ristinkuolemallaan. Tämän jälkeen elämässäsi alkaa täysin uusi vaihe: Pyhityselämä. Et ole maailmassa vaan Jumalan lapsena ikuisessa elämässä, koska sinut on siirretty kuolemasta elämään! Synti ei enää hallitse sinua etkä ole synnin orja. Mutta pyhityselämä ei tarkoita sitä, että et enää koskaan tekisi syntiä.

TODELLINEN PYHITYSELÄMÄ

Synti kuitenkin asuu jokaisen ihmisen jäsenissä ja jokainen uskovakin syyllistyy päivittäin erilaisiin synteihin. Uskovana sinulla on kuitenkin vahva luottamus siihen, että Ješua on erityisesti meidän uskovien Vapahtaja. Joka päivä saat mennä Herrasi Ješuan luo ja pyytää Häneltä syntejäsi anteeksi. Pyhä Henki, joka nyt asuu sydämessäsi, näyttää sinulle ne asiat, jotka saat viedä Herrasi kontolle.

Pyhityselämässä ei ole tärkeää se, kuinka hyvin kykenet vaeltamaan. Meidän lihamme ei edes halua vaeltaa pyhityksessä, puhumattakaan siitä, että se kykenisi siihen. Tärkeintä on se, että sinulla on halu vaeltaa Ješuan kanssa Hänen Sanansa opetuksen mukaisesti. Tuo halu tulee sinulle vain ja ainoastaan Jumalan Sanan kautta, koska juuri Sana on se, joka pyhittää. Kun luet Raamattua rukouksessa, Pyhä Henki opettaa sinulle oikeaa vaellusta. Silti et pääse eroon synnistä etkä tule paremmaksi uskovaksi, vaikka kuinka yrittäisit vaeltaa oikein! Jumala ei odotakaan meiltä mitään yrittämistä.

Pyhityselämä saa aikaan sinussa uskonkasvun, joka on kasvua alaspäin. Kun olet saanut Herran armosta alistaa lihasi tähän kasvuprosessiin, saat aina huomata kuinka raaka ihmisenä ja kasvamaton uskovana olet. Joka päivä joudut turvautumaan Herrasi anteeksiantoon. Jos alat nähdä itsesi hyvänä uskovana, olet jo väärällä tiellä. Herra haluaa sinun tulevan täysin riippuvaiseksi armostaan ja anteeksiannostaan. Ješua haluaa tuhлата kallista armoaan juuri sinulle joka päivä! Se ei kuitenkaan saa tarkoittaa sitä, että elät synnissä. Olethan tehnyt parannusta ja päässyt jo sisälle ikuiseseen elämään. Olet kuollut synnille. Vain vaeltamalla Totuudessa, siis pysymällä Ješuassa, Herrasi Ješuan veri puhdistaa sinut kaikesta synnistä!

Uskovan vaellus on päivittäistä kamppailua oman hyvyden ja täydellisen armon välillä. Jokainenhan meistä haluaisi onnistua vaelluksessaan ja olla hyvä uskova. Näin ei kuitenkaan ole, koska lihassamme ei asu mitään hyvää. Emme koskaan saavuta omalla vaelluksellamme tai pyhityselämällämme mitään ansiota Jumalan edessä, mutta silloin kun näemme oman lihamme saastan ja kykenemättömyyden kamppailussamme synnin kanssa, saamme turvautua täysin Ješuan armahtavaan anteeksiantoon.

Vain silloin kun emme näe itseämme hyvänä, muita parempana, vaan joudumme joka päivä turvautumaan Herraamme Ješuan armoon ja anteeksiantoon, Jumala voi käyttää meitä, ja Ješua kasvaa meissä suuremmaksi. Tämä kasvu ei ole meidän vaelluksemme seurausta vaan täydellistä armoa ja Pyhän Hengen työtä sydämässämme Sanan kautta. Se on myös oikeaa nöyryyttä Herran kasvojen edessä. Nöyrällä uskovalla ei ole tarvetta eikä varaa kerskailla vaelluksellaan tai Herralta

saamalla lahjoillaan.

VANHURSKAUTTAMISEN JA PYHITYKSEN ERO

Vanhurskauttaminen eli oikeamieliseksi lukeminen liittyy aina ihmisen uudestisyntymiseen Jumalan Sanan kuulemisen kautta. Jumala lukee syntejään katuvan syntisen oikeamieliseksi, siis Jumala vanhurskauttaa syntisen. Tämä oikeamieliseksi lukeminen tapahtuu aina uudestisyntymisessä ja tämän jälkeen ihminen on uusi luomus.

Vanhurskauttamisen yhteydessä Jumala myös pyhittää jokaisen uskovan, siitä lähtien hän on myös pyhä. Tämän jälkeen alkaa uskovana vaeltaminen Ješuan kanssa, ei lihassa, vaan Pyhässä Hengessä. Pyhitys onkin jatkuvaa oman lihan ja sen himojen kuolettamista. Pyhä Henki vaikuttaa mielissämmme Sanan kautta niin, että kun olemme jo synnille kuolleita, emme enää halua elää lihamme mukaan, vaan tavoittelemme Jumalan Sanan opetuksen mukaista elämää Hengessä. Tästä seuraa uskonkasvu, joka tulee Sanan kautta, sillä vain JUMALAN SANA PYHITTÄÄ!

Teoriassa tämä tuntuu helpolta, mutta käytännössä kasvu uskovana on aina tuskaa ja kipua lihallemme. Itse olen huomannut, että mieli on se taistelutanner, jossa liha ja henki käyvät jatkuvaa sotaansa. Henkemme haluaa pyhitystä, mutta lihamme sotii himoineen ja haluineen sitä vastaan jatkuvasti. Tässä sodassa tarvitsemme Pyhän Hengen voimaa ja koko Jumalan taisteluvälineistä, josta Šaul Paulos (Paavali) opettaa Efesolaiskirjeessään.

USKON JA OIKEAMIELISYYDEN TEOT

Raamattu osoittaa selvästi, että kun tulet uskoon, Pyhä Henki saa sinussa aikaan uskon tekoja. Ensimmäinen ja suurin Pyhän Hengen uskon teko sinussa on juuri uskoon tuleminen ja uudestisyntyminen. Nämä uskon teot eivät ole meidän omia tekojamme, vaan Herramme Ješuan tekoja meissä Pyhän Henkensä kautta. Niiden tuleekin olla yksin Ješuan tekoja, koska usko ilman tekoja on kuollut. Jos ne olisivat meidän omia tekojamme, ne olisivat kuolleita tekoja eivätkä perustuisi uskoon eli luottamukseen Herraamme kohtaan!

Uskon ja oikeamielisyyden tai luottamuksen teot (vanhurskauden teot) kulminoituvatkin aina anteeksiantoon, rakkauteen ja yhteyteen uskovien välillä. Uskon teot osoittavat uskomme Ješuaan ja oikeamielisyytemme (vanhurskautemme) Herran edessä. Teot ovat Jumalan lahja. Uskon kasvussasi Herra Ješua opettaa sinulle myös kuuliaisuutta Pyhän Henkensä äänelle ja luottamusta kaikessa. Kuuliaisuuskin on Jumalan lahja ja puhtaasti Pyhän Hengen työtä sydämissämme, joka tulee aina Jumalan Sanan kautta.

Oikeamielisyys on lahja, uskon teot ovat lahjaa, kuuliaisuus ja luottamuskin ovat lahja, pyhitys on lahjaa, **KAIKKI ON JUMALAN LAHJAA!** Tämä sulkee pois jokaisen ihmisen omat teot ja pyrinnot. Kukaan uskova ei ansaitse teoillaan Jumalan edessä yhtään mitään. Jokaisen omat teot ovat löyhkäävää saastaa Jumalan kasvojen edessä. Vain täydellisenä lahjana tulevat teot ovat niitä, joihin Herramme mielistyy, koska ne ovat Hänen omia Pyhän Hengen tekojaan meidän kauttamme. Mutta niistäkään emme saa ansiota Hänen edessään! Olemme aina vain ansiottomia palvelijoita!

Tällaiselle tielle Herramme, Kuninkaamme, Ystävämme, Opettajamme, Ješua HaMašiah (Jeesus Kristus), Jumalan Voideltu, meidät haluaa!

PYHITYSELÄMÄN HEDELMÄ

Jumalan tahto on, että jokainen uskova kantaa hedelmää. Tämä tarkoittaa juuri edellä kuvattua pyhityksessä vaeltamista ja varoituksia siitä poikkeamisesta. Hyvä hedelmä onkin juuri se, minkä niin ulkopuoliset kuin uskonveljet ja -sisaretkin näkevät. Maailmaa ei kiinnosta uskovan elämässä juurikaan muu kuin se, kuinka hän vaeltaa uskonsa todeksi. Usko ei ole sanoissa tai saarnoissa vaan vaelluksessa. Usko eletään todeksi!

Sellaista uskovaa, joka elää uskoaan todeksi, Šaul Paulos (Paavali) nimittää hengelliseksi. Hän elää Pyhän Hengen opetuksessa, anteeksiannossa ja rakkaudessa lähimmäisiään palvellen. Nuori uskova on lapsi, siis lihallinen, ja hän on maidon eli Raamatun perusopetuksen tarpeessa. Kasvu tulee ainoastaan Jumalan Sanan lukemisen ja opetuksen tuloksena, se ei ole automaatio. Sanan kautta Herra antaa meille uskon, luottamuksen, halun ja kuuliaisuuden Hänen Pyhän Henkensä äänelle. Todellinen uskonkasvu näkyy jokaisen uskovan elämässä hyvänä hedelmänä kaikkia ihmisiä, mutta aivan erityisesti lähimmäisiä ja uskovia, kohtaan. Selvimmin kasvu tulee esille juuri lähimmissä ihmissuhteissa ja perheyhteisössä.

Pyhän Hengen opetus on aina Jumalan Sanan opetusta. Hän muistuttaa siitä, mitä Ješua on puhunut ja jakaa tahtonsa mukaan Herramme Ješuan omasta meille. Uskokin tulee kuulemisesta, siis Jumalan Sanan, ilosanoman, kuulemisesta. Uskovan elämässä juuri Raamatun lukeminen ja Sanaan juurtuminen on erittäin tärkeää. Mitä enemmän tunnemme Sanaa, sitä enemmän tunnemme Herramme Ješuaa, onhan Hän lihaksi tullut Jumalan Sana!

Yksilöuskovat kasvavat aina eri tahtiin ja siksi se, kuinka kauan joku on ollut uskossa, ei koskaan mittaa kasvua. Toisilla uskovilla kasvu jää valitettavasti lapsen asteelle. Surukseni minun täytyy todeta tuntevani monia vuosikymmeniä uskossa olleita ihmisiä, jotka ovat uskonkasvuunsa edelleenkin lapsia. Tunnen myös useita nuoria uskovia, joiden kasvun hedelmä ilahduttaa ja rohkaisee suuresti, poikkeuksetta heillä on myös valtava rakkaus Jumalan Sanaa, siis Herramme Ješuaa, kohtaan! Tunnen myös täyteen aikuisuuteen kasvaneita vanhempia uskovia, joiden hyvä hedelmä rohkaisee joka päivä.

Pyhityselämässä mielen alueet ovat kaikista tärkeimmät. Sydäimestä lähtevät niin hyvät kuin pahatkin ajatukset, jotka sitten johtavat tekoihin. Jos ruokit mieltäsi television ja internetin haureudella, lihallisuudella ja väkivallalla, ne täyttävät mielikuvitustasi kaiken päivää ja yötä. Odotat jatkuvasti sitä, että saat nähdä lisää tuota saastaa, joka sydämesi täyttää. Ennemmin tai myöhemmin saatat jopa langeta lihalliseen haureuteen, mistä seuraa elämässäsi lisää hankaluuksia ja haavoja vaikeissa ihmissuhteasioissa. Raamattu ei suotta kehota yli kaiken varjelemaan juuri sydämen puhtautta!

Jos sen sijaan tutkit rukouksessa Jumalan Sanan Totuutta ja ruokit mieltäsi puhtaalla Sanalla, saat nähdä ensimmäisen psalmin kuvauksen toteutuvan elämässäsi ihmeellisellä tavalla: Olet kuin vihanta puu vesipuron äärellä, joka kantaa hedelmänsä ajallaan! Tämä on todellinen Jumalan lupaus, saat leikata sitä Sanan hedelmää, mitä Herra on sydämesi maaperästä kasvattanut!

Šaul Paulos opettaa näistä edellä kertomistani asioista esimerkiksi kirjeessään roomalaisille erittäin selkeästi.

KASTEEN MERKITYS USKOVAN ELÄMÄSSÄ

Ješuan ensimmäisten opetuslasten aikana, siis *'apostolisena aikana'*, ei vielä vaikuttanut pakanakristillisyys eikä kukaan tuntenut myöhempien pakanallisten kirkkoisien kehittämää perisyntin ja lapsikasteen valhetta, joka perustuu Raamatun Sanan väärään ymmärtämiseen ja

pakanalliseen tulkintaan (lue kirjoitus DAAVID JA DAAVIDIN POIKA). Kun ihminen tuli uskoon, hän teki parannuksen, syntyi uudesti ylhäältä, otti uskovien kasteen Ješuan Nimeen, täyttyi Pyhällä Hengellä, sai mahdollisesti armolahjoja, liittyi uskovien yhteyteen, pysyi *lähetettyjen* (apostolien) opetuksessa ja leivän murtamisessa. Silloin uskoon tuleminen tarkoitti täydellistä elämänmuutosta ja erottautumista, jonka kaikki ympärillä olevat ihmiset varmasti huomasivat.

Kaste on ensimmäisiä kuuliaisuuden askelia uskoontulemisen jälkeen, jonka Pyhä Henki haluaa kirkastaa jokaiselle uudestisyntyneelle uskovalle Jumalan Sanasta. Kasteessa kukaan ei pelastu, ei tule oikeamieliseksi (vanhurskaaksi), ei pyhity, eikä kaste ole myöskään liitto, vaikka sellaista joskus kuulee opetettavan. Kaste on uudestisyntyneen uskovan kuuliaisuuden askel, ikään kuin sinetti siitä alkavalle uskonvaellukselle, siis kasvulle uskossa ja uskovien yhteydessä. Kaste onkin hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta, kasteessahan haudataan Ješuan kanssa ristiinnaulittu vanha ihminen himoineen haluineen päivineen kasteen hautaan! Siitä alkaa todellinen elämä pyhityksessä Herramme Ješuan kanssa.

Apostolisena aikana kenenkään uskoon tulleen ei tarvinnut odottaa, että Pyhä Henki mahdollisesti kirkastaisi hänelle *'kasteasian'*, vaan hän otti kasteen uskon ratkaisunsa jälkeen puhtaan Jumalan Sanan opetuksen seurauksena, eihän silloin tunnettu lapsikasteen valhetta. Jotta joku voisi mennä kasteelle, täytyy hänen luonnollisesti tunnustaa suullaan uskonsa Herraan Ješuaan, eihän hänellä ole muuten mitään syytä käydä kasteella. Kaste on aina uskonteko, jonka Pyhä Henki saa uskovassa aikaan Jumalan Sanan kuulemisen kautta! Vasta kasteen uskonaskeleen jälkeen uskovan elämä tulee todeksi ja täydeksi pyhityselämäksi.

VÄÄRÄ TOIVO

Suurin osa kansastamme kuuluu evankelis-luterilaiseen valtionkirkkoon. Kirkon opin ja sen palvelijoiden toimesta hyvin monet totuudenetsijät ja synnintuskissa kipuilevat ihmisparat on tuuditettu väärään toivoon. Nekin kirkon jäsenet, jotka omien sanojensa mukaan eivät ole kovin uskonnollisia, usein luottavat pappien julistamaan *'kasteen armoon'* tai *'kasteen liittoon'* ja saattavat käydä joskus ehtoollisella saadakseen syntinsä anteeksi, vaikka eivät tunnustaisikaan Jeesusta Herrakseen ja Pelastajakseen. Sellaistakin on luterilaisten pappien toimesta esitetty, että *"kaste on ilmainen passi taivaaseen"*. Kirkon palvelijoilla onkin opetuksestaan suuri vastuu Herran edessä.

Luther ymmärsi Roomalaiskirjeen perusteella, että ihminen pelastuu yksin armosta. Kuitenkin hän halusi säilyttää kirkossaan katolilaisen kasteen, jolla ihmisistä tehdään kirkon jäseniä jo sylivauvoina. Siksi kenenkään ei tarvitse enää myöhemmin tehdä uskonratkaisuaan ja seurata todella Herransa Ješuan esimerkkiä, ja näin kirkolla on varmasti taattu jäsenistönsä tulevaisuudessakin. Luterilaisen opin perustana onkin usko ja lapsikaste. Opin mukaan ilman kastetta ei voi olla uskoakaan!

Luterilaisen teologian mukaan ihminen syntyy syntisenä ja vauvasta pitää ajaa ulos pahat henget kasteessa, näin lapsi vapautetaan perisyntin alaisuudesta. Kasteessa vauva myös uudestisyntyy, hänet vanhurskautetaan uskon kautta, pyhitetään sanan kautta, ja hän vastaanottaa Pyhän Hengen lahjan. Kaikkeaa tätä nimitetään myös kasteen liitoksi. Raamattu ei tunne perisyntiä, ei kasteen liittoa, eikä kasteessa tapahtuvaa pelastumista, vanhurskautusta tai pyhitystäkään. Luterilaisen opin mukaan ihmisen ei koskaan tarvitse tulla uskoon, koska hän on jo valmiiksi uskossa! Luterilaisuus on täydellinen harhaoppi eikä perustu Raamatun Sanan selvään Totuuteen.

Luterilaisuudessa sakramentit, kaste ja ehtoollinen, ovatkin armon välineitä. Jumala jakaa armoaan niiden välityksellä kun ne toimitetaan Kristuksen (lue: Lutherin) säätämällä tavalla. Näin uudestisyntyminen, vanhurskauttaminen uskosta ja pyhittäminen tapahtuvat kasteen

sakramentissa. Ehtoollisen sakramentissa Kristus on itse läsnä antamassa sitä nauttivan kaikki synnit anteeksi. Raamatun mukaan Herran ateria (ehtoollinen) ei ole syntien anteeksisaamisrituaali, vaan siinä muistellaan Herramme Ješuan kallista sovintotyötä meidän tähtemme.

Luterilaisuudessa uskovan oikealla vaelluksella Jumalan Sanan opetuksen mukaisesti ei ole mitään sijaa. Luther kehitti oppinsa vanhurskauttamisesta kirkkoisä Augustinuksen opetusten perusteella, mutta jätti omasta teologiastaan pois Augustinuksen opetuksen pyhityselämästä. Luther arvosti Augustinusta opettajana, vaikka tämä kirjoitti myös ylistysloruja neitsyt Marialle. Luther ei myöskään hyväksynyt Jaakobin kirjettä Raamatun kaanoniin, hänen mukaansa siinä ei ole ollenkaan evankeliumia, Jaakobin kirje oli Lutherille *'oikea olkikirje'*. Juuri Jaakob osoittaa kirjeessään, että Abrahamille uskon kautta Jumalaan luettu oikeamielisyys (vanhurskaus) sai aikaan uskon tekoja, jotka osoittivat hänen oikeamielisyytensä Herran edessä. Tätä Luther ei halunnut uskoa, koska se ei sopinut hänen oppiinsa vanhurskauttamisesta ja pyhityksestä jo kasteessa. Tästä syystä Luther käsittelee myös Roomalaiskirjeen opetusta uskovan oikeasta vaelluksesta ja vaelluksen hedelmistä hyvin niukkasanaisesti keskittyen vain yksin uskosta vanhurskauttamisen teemaan. Uskonteot Luther käsitti vain hyväntekeväisyytenä, jonka hän näki jokaisen kristityn velvollisuutena.

Myöskään Israelin asemaa Jumalan itsensä valitsemana omaisuuskansana Luther ei halunnut tunnustaa, hänelle kirkko edusti uutta Israelia, jolle kaikki Raamatun lupaukset kuuluivat, mutta kaikki kiroukset hän kyllä kovin sanoin sälytti juutalaisen kansan niskaan. Luther myös kirosi alimpaan helvetintuleen kaikki ne, jotka eivät hyväksyneet hänen teologiaansa. Todellinen Jumalan palvelija, joka tuntee Raamatun Sanan opetuksen, ei toimi tällä tavalla. Luther tunsikin Raamatun Kirjoitukset, hänhän käänsi koko Raamatun saksaksi, kuitenkin hän uskoi enemmän kirkkoisien opetusten perusteella luomaansa teologiaan kun Jumalan Sanan ilmoitukseen.

Luterilaisuus on helppo uskonto ihmiselle, joka ei halua tehdä parannusta eikä vaeltaa Herran yhteydessä Raamatun opetuksen mukaan. Jokainen luterilainen on uudestisyntyneenä kasteessa ja saa kaikki syntinsä anteeksi käydessään ehtoollisella. Voisiko helpompaa ja ylivertaisempaa uskontoa enää maailmasta löytääkään! Tämä on juuri se väärä toivo ja harha, johon vihollinen haluaa jokaisen synninhädässä kipuilevan ihmisen tuudittaa. Maamme on ja on ollut täynnä niitä luterilaisia pappeja ja teologeja, joiden toimesta kansamme uinuu tuossa kasteen armon väärässä toivossa.

Jos sinä, rakas ystäväni elät tuossa väärässä toivossa, niin nyt Ješua haluaa pelastaa juuri sinut väärästä toivosta elävään uskoon, todelliseksi Jumalan lapseksi! Jos et ole tästä vieläkään vakuuttunut, kehotan sinua tutkimaan asiaa Raamatun Sanasta, löydät varmasti totuuden, jos sitä vilpittömästi etsit!

Olen valmis keskustelemaan kanssasi ja johdattamaan sinua eteenpäin uskon askelissa. Muista, että koskaan ei ole myöhäistä tulla Herran luo eikä koskaan ole myöhäistä palata takaisin Isän kotiin. Mikään ei voi erottaa sinua Jumalan rakkaudesta! Jos sydämestäsi haluat etsiä Herraa Ješuaa, saat varmasti löytää Hänet, ja Hän varmasti pelastaa sinut!

Jos haluat keskustella, voit ottaa yhteyttä sähköpostin välityksellä.

RAAMATUNPAIKOISTA

En ole siteerannut kirjoituksessa raamatunpaikkoja, jotta se olisi helpompi lukea. Haluankin haastaa sinut, rakas ystäväni, tutkimaan näitä asioita Raamatun Sanan kautta. Se on sitä väärentämätöntä *'maitoa'*, joka saa aikaan niin uskon kuin uskonkasvunkin kaikissa uskovissa.

Kehotan sinua lukemaan ensin Johanneksen evankeliumin, Apostolien teot, kaikki Paavalin kirjeet, Jaakobin kirjeen, Pietarin kirjeet, Johanneksen kirjeet ja Juudan kirjeen. Tämän jälkeen voit lukea Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan evankeliumin sekä Ensimmäisen Mooseksen kirjan. Myös psalmeissa on paljon opetusta ja esimerkkejä oikeasta (ja väärästä) vaelluksesta ja niistä saa rohkaisua moniin eri elämän tilanteisiin. Vähitellen kannattaa alkaa lukea koko Raamattua.

Haluan vielä huomauttaa, että monessa kohdassa synnin tekeminen Raamatussa, varsinkin uskovan kohdalla, tarkoittaa erityisesti synnissä elämistä ja synnin harjoittamista, ei niinkään yksittäisiä syntejä tai lankeemisia (esimerkiksi Ensimmäisen Johanneksen kirjeen paikat).

PALAUTE

Luen mielelläni arviosi kirjoituksesta. Palautteen, kritiikin ja kaikki kysymykset voit lähettää sähköpostin välityksellä. Luen kaiken palautteen ja kritiikin arvioiden ne Sanan pohjalta rukouksessa, mutta vastaan vain rakentavaan palautteeseen. Kehitän tätä kirjoitusta jatkossa sen mukaan mitä Herraltani Ješualta saan, joten palautteesi saattaa vaikuttaa kirjoituksen sisältöön. Kiitos.

Johanan Ben-Israel